MIELIPIDE

Jos raha- ja tavaravirrat pistettäisiin poikki vaikka kehänelosen kohdalta, kumpihan puoli Suomesta pärjäisi ja kummalla tekisi tiukkaa? **KIMMO KYLÄMIES LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Pääkaupunkiseutu elää muun Suomen kustannuksella

Lehtikirjoituksista ja erilaisista kannanotoista luodaan usein mielikuvaa, että pääkaupunkiseutu joutuisi jotenkin elättämään muuta Suomea. Asian tila on kuitenkin enemmän päinvastoin.

Teollinen tuotanto ja raaka-aineet ovat Suomen hyvinvoinnin perusta. Ilman raaka-ainevarojamme, teollista toimintaa ja maassamme valmistettavia vientiin meneviä tuotteita ei meillä olisi varaa ylläpitää hyvinvointia, palveluita ja kauppaa; musiikkitaloa, oopperaa, ravintoloita, jääkiekkoa, kulutustavarakauppaa.

Ilman teollista tuotantoa meillä ei olisi pääkaupunkiseudulla eikä muuallakaan varaa jokapäiväisiin elämän perusasioihin, asuntoihin, metroon tai muuhun infraan, ei nykytasoiseen terveydenhoitoon tai koulutukseen.

Suomessa teollinen tuotanto, tuotteita valmistava teollisuus sekä raaka-ainetuotanto, siis se itse tekeminen, on yli 90-prosenttisesti pääkaupunkiseudun ulkopuolella.

Myös matkailuala on levittäytynyt hyvin laajalti ympäri Suomea, muun muassa Lappiin ja Kainuuseen sekä nykyään venäläisten ansiosta vahvasti myös Karjalaan ja Savoon.

Raaka-ainepuolella pellot, metsät, kaivokset sekä energiantuotanto ovat ympäri laajaa Suomen maata.

Kainuussa ja Lapissa on kaivosalalla kova työvoimapula. Puunjalostusteollisuus, konepaja- ja metalli-, prosessi-, elektroniikka-, elintarviketeollisuus, valtaosa kaikesta teollisuudesta on muualla kuin pääkaupunkiseudulla.

Pääkaupunkiseudulla on jäljellä muutamia suuria teollisia tuotantolaitoksia: telakka ja sähkömoottoritehdas Helsingissä, venttiili- ja makkaratehdas Vantaalla sekä muun muassa lääketeollisuutta Espoossa. Aivotyön osuus pääkaupunkiseudulla on toki merkittävä. Alueella on muun muassa ohjelmistotuotantoa ja erilaista insinöörityötä. Lisäksi Helsingin seudulla on toki paljon pienempiä teollisuus- ja palveluyrityksiä.

Pääkaupunkiseudun työpaikat ovat paljolti kaikkea muuta kuin teollisten tuotteiden tekemistä tai valmistavaa teollisuutta. Pääkaupunkiseutu on hallinnollinen, kaupan, logistiikan, pääkonttoreiden ja rahoitusalan keskus, joka saa varsinaisen elinvoimansa muualla Suomessa valmistettavista teollisista tuotteista sekä Suomen raaka-ainevaroista.

Rahavirrat ja rahan avulla saatava hyvinvointi eivät maassamme välttämättä ole mitenkään oikeudenmukaisesti jaettu. Tätä keskustelua käydään jatkuvasti muun Suomen ja pääkaupunkiseudun välillä.

Jos raha- ja tavaravirrat pistettäisiin poikki vaikka kehänelosen kohdalta, kumpihan puoli Suomesta pärjäisi ja kummalla tekisi tiukkaa?

Viimeisin ympäristöministeriössä suunnitteilla oleva rahankeräyssuunnitelma on kaivosten louhintavero. Menisikö louhintaveron suunniteltu sadan miljoonan tuotto valtion kassan kautta pääkaupunkiseudun ylläpitoon vai tulisiko se sinne, mistä se kerätään, eli kaivospaikkakunnille esimerkiksi ympäristöasioiden hoitoon?

Me täällä muualla Suomessa, pienissä yhteisöissämme ja kunnissamme toivomme rakentavaa ja oikeudenmukaista yhteistyötä pääkaupunkiseudun ja muun Suomen välillä. Meillä on hieno pääkaupunki, Hesa – Stadi, jossa on virkistävää käydä shoppailemassa Stockalla ja vaikka Brucen konsertissa Stadikalla.

Me täällä maaseudulla ylläpidämme Suomen teollista tuotantoa sekä tuotamme raaka-aineita, jotta meillä olisi varaa tähän kaikkeen hyvinvointiin, niin siellä pääkaupunkiseudulla kuin täällä maaseudulla.

Kimmo Kylämies
DI
Taipalsaari

Kirje Roman Schatzille

Herra Roman Schatz
Osallistuitte Helsingissä mielenosoitukseen susien puolesta ja laskitte sotaveteraaniemme haudoille laskettavan havuseppeleen pantasusi-Aulin muistolle.

Auli-susi oli ”pihasusi”, joka kuljetti laumaansa (5–9) niin sanottujen susivuosien lapsisurma-alueen keskiössä kylästä kylään ja pihasta pihaan syöden 1.9.2011 aamulla naapurini Urho-koiran omakotitalon pihasta.

Samat isot tassunjäljet löytyivät Urho-koiran syönnin jälkeen samasta pihasta kaivon vierestä kolme kertaa noin kuukauden välein, viimeksi viikko ennen epäonnekasta Pöytyän jahtia.

Kyseisen jahdin jälkeen koko talven aikana sudet eivät tulleet Mynämäellä samalle kolmen kilometrin kyläjonon pihoille. Ennen jahtia pahimpana viikkona oli kuusi näköhavaintoa koulun lähellä.

Koska piditte Helsingissä meitä maaseudulla susipelon alla asuvia suuresti loukkaavan markkina- ja pakanahenkisen muistotilaisuuden Auli-sudelle, esitän, että osoitatte myötätuntoa myös naapurilleni kolmen lapsen turvaksi hankitun Urho-koiran julman, raa’an tappamisen ja syönnin johdosta.

Aulin lauma retuutti Urho-koiraa 200 metriä pihasta pellon poikki metsään, missä alkoi teurastus.

Nahanpalasia, korva, peräaukko, jossa pala peräsuolta, verta, karvoja... Urho-koira oli perheenjäsen, jonka traaginen loppu jätti trauman koko kyläyhteisöön.

Todettakoon, että samalla kylä-aukealla on 200 metrin matkalla kahdeksan vauvasta ala-asteikäiseen lasta.

Lopuksi totean, että jos olette Mies, otatte yhteyttä ja esitätte naapurilleni valittelunne susien suojelun kautta välillisesti aiheuttamanne lasten turvakoira-Urhon raa’an tappamisen johdosta!

Seppo Kompuinen
Mynämäki

Lukijalta-osasto

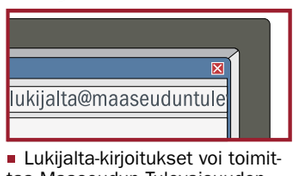

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

KARI SALONEN

Luontojärjestöt esittävät muun muassa työmatkakuluvähennyksen poistamista sekä dieselpolttoaineen, kevyen polttoöljyn, turpeen ja maakaasun veron nostamista. Esitysten toteutus merkitsisi uhkaa maaseudun, alkutuotannon ja haja-asutusalueiden elinvoimaisuudelle, Eeva Maria Maijala kirjoittaa.

Luontojärjestön linjaukset surullista luettavaa

Kataisen hallituksen hallitusohjelman ympäristöpolitiikkaa koskeva osa sisältää lauseen: ”Kestävän kehityksen edistämiseksi kartoitetaan ympäristölle haitalliset tuet ja suunnataan niitä uudelleen.”

Tämä lause voi pahimmillaan merkitä jälleen uutta iskujen ryöppyä suomalaista maaseutua, alkutuotantoa ja haja-asutusalueiden elinvoimaisuutta kohtaan. Olennaista on, miten ”ympäristölle haitalliset tuet” määritellään.

Neljä Suomessa toimivaa luontojärjestöä (Greenpeace, WWF Suomi, Luonto-Liitto ja Suomen luonnonsuojeluliitto) ovat tehneet oman esityksensä ympäristölle haitallisista tuista.

Oli surullista lukea, mitä muka luonnonsuojelun nimissä esitettiin. Sitä voisi kutsua keskittämisen lyhyeksi oppimääräksi.

Luontojärjestöjen kannanotoissa esitetään muun muassa työmatkakuluvähennyksen poistamista sekä maa- ja puutarhatalouden kansallisen tuen pienentämistä. Energiapuolella tulilinjalle joutuisivat muun muassa dieselpolttoaineen, työkoneissa käytetyn kevyen polttoöljyn, turpeen ja maakaasun alempi verokanta. Nuoren metsän hoidon ja uudistushakkuun tukia kutsutaan tarpeettomiksi yritystuiksi. Lisäksi lannoitteille haluttaisiin erillinen vero.

Kun eduskunnassa käytiin taannoin lähetekeskustelua valtiontalouden kehyksistä, muistutin, että energiakysymykset on nähtävä kokonaisuutena.

Puun ja turpeen käyttöä ei pitäisi hankaloittaa. Olen huolissani turpeen verotukseen kohdistuvista paineista. Puun järkevä polttaminen tarvitsee hyvin usein tukiaineeksi juuri turpeen. Turve on sitä paitsi uusiutuva luonnonvara, hitaasti uusiutuva tosin.

Joka tapauksessa asia on nähtävä kokonaisvaltaisesti, kotimaisena ja luontoystävällisenä kokonaisuutena.

Vaihtoehto on kivihiili, jota nykyinen kehysriihi tukee. Kivihiilen käyttö ei todellakaan ole ympäristöystävällistä toimintaa. Meillä Suomessa ei olisi varaa tällaiseen.

Ei ole oikein saastuttaa ympäristöämme kivihiilellä ja siirtää meille tärkeitä työpaikkoja ja euroja muualle maailmalle.

On huolehdittava siitä, että hallitusohjelman kirjaus ei tule merkitsemään sitä, että alkutuottajien ja haja-asutusalueen ihmisten mahdollisuuksia työhön ja toimeentuloon taas entisestään heikennetään. Hajautetussa yhteiskunnassa eläminen kun on sitä paitsi kaikkein luonnonmukaisinta ja ympäristöystävällisintä.

Asiat on pistettävä oikeisiin mittasuhteisiin. Mikä on Venäjän päästöjen vaikutus Itämereen ja mikä meidän?

Kansallinen etumme kattaa sekä ympäristönsuojelun että elinkeinoelämämme, työllisyytemme ja kilpailukykymme turvaamisen. Näiden asioiden ei tarvitse olla ristiriidassa keskenään. Luonnosta elävät ihmiset, alkutuottajat, haluavat varmasti kaikkein vähiten tuhota luontoa ja vaarantaa ympäristöä. He siitä kärsisivät lopulta eniten.

Eeva Maria Maijala
kansanedustaja (kesk.)

Valvottava maksaa valvonnasta entistä useammin

Maaseudun Tulevaisuudessa on kirjoitettu ympäristölupien valvonnan maksullisuudesta (MT 23.4. ja 25.4.). Kyseessä on yksi keskeisiä asioita ympäristönsuojelulain uudistuksessa, joka sisältyy hallituksen lainsäädäntöohjelmaan.

Kysymys lupamenettelyjen tehostamisesta ja valvonnan maksullisuudesta on tärkeä, sillä uusia ympäristölupahakemuksia tulee paljon, mutta hallinnon voimavarat esimerkiksi juuri lupien valvontaan ovat rajalliset.

Periaate, jonka mukaan valvottava maksaa valvonnasta, on yhteiskunnassa kauttaaltaan yleistymään päin. Se on käytössä jo nyt monella muulla toiminnan alueella.

Useassa EU-maassa ympäristölupien maksut ovat arkea – esimerkiksi Ruotsissa maksuja on peritty jo kauan. Suomessa vastaavia valvontamaksuja on käytössä esimerkiksi elintarvikehygieniassa ja muussa terveysvalvonnassa. Suuntaus on selvästi se, että yhteiskunnan palvelujen käyttäjät joutuvat jatkossa yhä enemmän maksamaan palveluista.

Valvonta ei ole pelkästään lupamääräysten toteutumisen tarkastelua vaan myös elinkeinonharjoittajan työn tukemista ja edistämistä. Valvontakäyntien yhteydessä ympäristöluvan haltijan kanssa keskustellaan luvan vaatimuksista ja tulossa olevasta lainsäädännöstä.

Lain uudistustyössä valvonnan maksullisuutta on käsitellyt työryhmä, jossa on edustus aluehallintovirastosta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista, Kuntaliitosta, Elinkeinoelämän keskusliitosta ja ympäristöministeriöstä.

Toisin kuin Maaseudun Tulevaisuudessa on esitetty, ryhmässä ei ole ollut edustajia Luonto-Liitosta, Suomen luonnonsuojeluliitosta tai Metsäteollisuudesta.

Järjestimme ympäristöministeriössä 2.2.2012 avoimen kuulemistilaisuuden valvontaa koskevista esityksistä, mukaan lukien valvonnan maksullisuudesta. Keskustelu oli hyvää ja monipuolista. Tilaisuus lähetettiin myös suorana verkkolähetyksenä, jotta sitä saattoi seurata kuka tahansa mistä päin Suomea tahansa.

Valvontaa ja sen maksullisuutta on lisäksi käsiteltu kaksi kertaa ympäristönsuojelulain uudistamishankkeen ohjausryhmässä, jossa MTK on mukana.

Keskusteluissa on tähän mennessä esitetty, että maksullisuus voisi koskea kaikkia ympäristöluvanvaraisia ja rekisteröitäviä toimintoja. Päätöksiä asiasta ei ole tehty maatilojen tai minkään muun elinkeinon osalta.

Valvonnan maksullisuutta koskeva ehdotus yhdistetään laajempaan hallituksen esityksen kokonaisuuteen, ja se on tarkoitus saada lausunnolle marraskuussa. Valmistelu jatkuu yli kesän ja syksyn, ja asiasta voi tämänkin ajan käydä ministeriön kanssa keskusteluja.

Markku Hietamäki
ympäristöneuvos
ympäristöministeriö

Ota kantaa tekstiviestillä

■ Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?

■ Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
■ Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
■ Viestin alkuun tunnus MT LU.

Mistä rahat?

Moninkertaista luomutukea ei ainakaan suomalainen veronmaksaja pysty maksamaan. Tolkkua toimiin.

Mielikuvista ei makseta

Rauha mennyt

Liki 20 vuotta EU:ssa on muuttanut maatalouden harjoittamisen rehdistä työstä kyttäysrumban kohteeksi. Mitä on maaseudun rauha?

Ei nimimerkkiä

Oppilaspula

Maatalouskouluissa on oppilaspula. Voisiko jonkin koulun järjestää koulutusta vain naisoppilaita varten?

Suosio suuri

Rahaa tilille

Tilatuen lisäosa tilille kiitos. Tilusjärjestelystä johtuen rahat eivät tule tililleni niin kuin pitäisi.

Myös rahaton

Onni matkassa

Kyllä Syken tutkijalla kävi moukan tuuri. Nimittäin siinä oli perusteita isoonkin juttuun. Kiittäköön vaan kaveri luojaansa.

Hyvä näin

Miksi Ville Niinistö ei puolusta Knuuttilaa. Pelottaako tai tutisevatko jalat? Viljelijää jaksaa kuitenkin kurittaa.

Ei nimimerkkiä

Asiat järjestykseen

Olisikohan PTT:llä jotain tähdellisempää tekemistä kuin puolustaa keskiolutta? Vai meinaako Holm, että juuri keppanaa maaseudulla kaivataan.

Oluen ystävä

Kallista tietä

Metsäkeskuksen tienrakennus on kalleinta ja turhinta rahanmenoa. Kovalla rahalla tehden saat tiet kolmasosalla euroja, ilman byrokratiaa.

Tiemies

Hermot menevät

Toivottavasti sähköinen tukihaku ei yleisty, sillä se ylittää Mavin suorituskyvyn jo nyt. On todella hermoja raastavaa hommaa.

Paluu paperiin

Tulee tilaamatta

”Se maksaa, joka tilaa.” En ole tilannut EU-tarkastusta, joten en sitä myöskään maksa.

Ei nimimerkkiä

Valvontamaksu

Ympäristönsuojelulaki tuomassa valvontamaksut kotieläintiloille? Eikö eläinaktivistit enää tee talkootöitä, esimerkiksi salakuvausta.

Pihasutta ken pelkäisi

VIERASKOLUMNI

Tie vie

Jos lähtisin tekemään kohtaamieni kansalaisten parissa gallupia siitä, kuinka moni heistä on viime aikoina liikkunut paikasta toiseen, olen varma, että lähes poikkeuksetta saisin piirrellä rasteja kylläsarakkeeseen.

Ihmiset liikkuvat ja liikuttavat tavaraa teillä ja radoilla, maitse, vesitse ja ilmateitse. Me tarvitsemme toimivat liikennejärjestelmät. Ne ovat sekä elämisen ehto että kaiken liiketoiminnan perusta.

Suomi on pitkien välimatkojen maa, joten täällä kattava liikenneverkko ja sen toimivuus korostuvat erityisesti. Etenkin, jos haluamme pitää koko maan asuttuna ja elinvoimaisena. Ja kyllähän me haluamme.

Liikenneverkkoratkaisuja on katsottava niin yksityisten kansalaisten kuin yritystenkin näkökulmasta. Maamme yritykset tarvitsevat toimivan infrastruktuurin.

Lentoliikenne kehittyvien markkinoiden luo ja Manner-Eurooppaan on Suomelle tärkeää, maakuntien yhteydet mukaan lukien. Nykyisillä globaaleilla markkinoilla tien on oltava auki kotiovelta aina maailman ääriin saakka. Emme voi koskaan tietää, minkä navetan ylisiltä tai autotallin uumenista seuraava menestystuotteemme lähtee.

Valitettavasti monet paikallis-, yksityis- ja metsätiet ovat rapautumassa entisestään riittävien kunnossapitorahojen puuttuessa. Lähitulevaisuudessa on odotettavissa myös katuverkoston heikkeneminen, kun kunnat saavat karvaasti tuta hallituksen leikkauspäätökset. Urat saavat syventyä, railot leventyä ja asfaltti rapistua.

Toki on selvää, että nykyisessä hankalassa taloustilanteessa valtion on haettava säästöjä ja tehtävä myös kipeitä leikkauksia. Meidän on kuitenkin oltava hyvin tarkkana siinä, mistä leikkaamme.

Perinteisesti Suomessa on ajateltu, että asuinpaikan valinta ei saa asettaa kansalaisia epätasa-arvoiseen asemaan. Tästä periaatteellisesta kysymyksestä ei mielestäni saa tinkiä. Jokaisella on oltava mahdollisuus käyttää toimivia liikenneyhteyksiä.

Jos verot haetaan pitkospuiden päästä, kerättyjä rahoja on käytettävä myös maksajien hyödyksi.

Vanhan totuuden mukaan Suomi on puoliksi saari. Sen tähden meriliikenteen toimiminen on meille äärimmäisen tärkeää. Horisontissa ulapan yllä näkyy kuitenkin jo tummia pilviä, kun Euroopan vihreiden masinoima rikkidirektiivi etenee hitaasti mutta varmasti kohti Suomenkin rantoja. Tuo direktiivi on yksi suurimpia uhkia Suomen vientiyritysten kilpailukyvylle.

Direktiivin tarkoitus on hyvä. Kaikki me varmasti tunnustamme sen tosiasian, että Itämeri on kehnossa kunnossa ja avun tarpeessa. Mutta se ei ole oikein, että tiukemmat päästörajat astuvat voimaan vain Itämerellä.

Suomella ei ole varaa siihen, että työpaikat ja tehtaat siirtyvät muualle. Vielä kun niiden määränpäänä on usein maa, joka ei ole yhtä sitoutunut luonnonsuojeluun kuin Suomi, direktiivin kirjoittajien pyrkimys puhtaampaan maailmaan näyttäytyy vähintäänkin kyseenalaisena.

Liikennepolitiikka voi monen muun politiikan saran rinnalla näyttää vähäpätöiseltä, mutta sen piirissä tehtävät ratkaisut vaikuttavat yllättävänkin laajasti. Liikennejärjestelmät ovat osa jokapäiväistä elämäämme.

Tie vie. Mutta minne ja kuinka kauan?

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Joko teit veroilmoituksen?

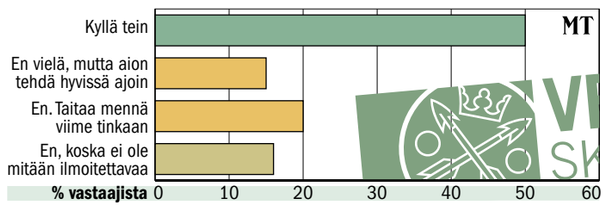

Veroilmoitus tehty ajoissa

Puolet viikon kysymykseen vastanneista kertoi, että veroilmoitus on tehty.

Viidennes vastaajista arveli, että ilmoituksen jättäminen jää viime tinkaan.

Kymmenen prosenttia kertoi, että veroilmoitus on vielä tekemättä. He kuitenkin aikovat jättää sen ajoissa. Vastaajissa oli saman verran niitä, jotka eivät jätä veroilmoitusta ollenkaan.

Veroaiheinen kysymys ei ollut kovin suosittu, sillä siihen kävi viikon aikana vastaamassa vajaa 500 henkilöä. Kommentteja kertyi vain kaksi.

Nimimerkki entinen verovalmistelija kertoi, että hän oli tehnyt maatalouden veroilmoitus helmikuun lopulla ja veroehdotus on jo tullut.

”Siinä on aina samat korjattavat viat, eli maatalouden korkotulot, jotka on ilmoitettu 2-lomakkeella, ovat toiseen kertaan henkilökohtaisella puolella erittelyissä. Tämän korjaan taas, kuten viime vuonnakin. Lisäksi kotitalousvähennyslomakkeen liitän mukaan, sitten pitäisi olla kunnossa.”

Trulli kirjoittaa jättäneensä sekä maatalouden että henkilökohtaisen veroilmoituksen kätevästi verkossa. ”Ei tarvinnut liistrailla kirjekuoria eikä kipitellä postituslaatikolle.”

Painaako kevätväsymys?
Kevätaurinko paistaa ja päivä pitenee. Osa meistä on elämänsä energisimmässä kunnossa, osa kulkee hartiat painuksissa kevätväsymyksen uuvuttamina

Käy osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi* kertomassa, kärsitkö sinä kevätväsymyksestä.

MAIJA ALA-SIURUA

Kirjoita napakasti

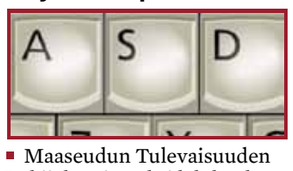

■ Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
■ Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
■ Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
■ Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus